

udbrud, eller Stemningsudbrud i Stillelse af visse Forhaabninger, Forventninger, Trostætninger, der opstilles og som naturligvis ikke lade sig bestemt bestride, men med Hensyn til hvilke det dog er en meget ubehagelig Sag, naar de indbyrdes stride mod hinanden. Lader dette sig paavise, synes det ialfald at medføre en betydelig Svækkelse deraf. Dette forekommer mig her paa et Par Spalter at være Tilfældet i en sjelden Grad i en Betænkning. Naar man f. Ex. paa Betænkningens anden Side, hvor man betragter de umiddelbare Vælgere, som der ses paa med afgjort Forkjærlighed, — dette maatte man jo forud være fattet paa, men man kan dog ogsaa gaa for vidt i den Henseende, — angaaende dem siger, at med Hensyn til disse har man ingen Frygt, thi der maa Sagen stille sig saaledes, at hver enkelt Vælger, maa vide, at han med sin Stemme maatte komme til at afgjøre, hvem der gennem en hel Menneftaalder skal være Menighedens Præst, og at der deri vilde ligge en alvorlig Spore til en samvittighedsfuld Brug af den givne Ret til det kirkelige Livs Vækkelse eller kraftigere Væxt, saa er dette meget smukke Ord, og jeg vilde ønske, at man kunde sige, at det var sandt og almindeligt gjældende — derom kunde Meningerne være delte, det indrømmer jeg — men naar man saa paa Spalten umiddelbart foran ser, hvorledes det samme Udvalg behandler de ulykkelige umiddelbart valgte Medlemmer af den samme Menighed, saa kommer unegtelig Overraskelsen frem. Med Hensyn til disse siger man nemlig, at, naar de skulle gøre deres Funktion gjældende, saa vil man erindre, at det meget let kan hændes, at et eller et Par af Medlemmerne af Udvalget, som vel at mærke ikke bestaar af mange, af rent personlige eller andre maatte rent udvortes Grunde bestemme deres Fremgangsmaade med Hensyn til Valget. Nu siger jeg: hvad i Alverden er der for Grunde til at antage Sligt om disse ulykkelige Medlemmer af den samme Menighed, der dog synes at maatte betragtes paa samme Maade som de øvrige! Det kan dog umuligt være Noget, der skulde nedsette dem, at hele den samlede Menighed har udvalgt dem til at repræsentere sig; det synes snarere

efter den almindelige Betragtningensmaade at maatte være Noget, der kunde føre til at gjøre det modsatte Raisonnement gjældende, hvis der var Tale derom. Man kunde, synes jeg, med mere Rimelighed raiſonnere saaledes: Vi maa indrømme, at i dette store Antal af Menighedsmedlemmer vil der være endel, der lade sig lede af personlige Hensyn, — hvorledes skulde man tænke sig, at der ikke i en stor Menighed var Mange, der ikke havde stor Interesse for Valget —, men naar man — og det maa man antage. — har valgt dem, der have mest Interesse for det kirkelige Liv, og har indsat dem i det Udvalg, der skulde repræsentere Menigheden overfor Kirkestyrelsen, saa er det mindre sandsynligt, at disse vilde lade sig lede af saadanne Hensyn. Dette forekommer mig at være en billig Betragtningensmaade, men den, der er opstillet, synes mig rigtignok at være fuldstændig i Strid med sig selv. Naar man gaar den Vej, som Udvalgets Flertal foreslaar, vil man i høi Grad formindske Betydningen af Menighedsvalget, hvad den ærede sidste Tale ogsaa selv indrømmede, thi det maa jo fastholdes, at efter Udvalgets Flertal faar dette Udvalg kun det at gjøre, at opstille tre Kandidater — og der er, som sagt, sjelden flere, som Interessesen dreier sig om —, med Hensyn til hvilke det nu siger til den hele store Menighed: Nu kunne I vælge, medens det derimod efter Lovforslaget er Udvalget, der, som Repræsentation for Menigheden, har det hele Ansvar for Indstillingen, selv om der ikke opnaas Enstemmighed om den, idet jo en saadan Indstilling kun sjældent kan undlade at faa Indflydelse paa Kirkestyrelsens Afgjørelse. Men naar det nu stiller sig saaledes, saa synes den naturlige Betragtning at være den, at naar dog et Udvalg faar en saa stor Betydning, og naar det dog er Noget, der kun sjældnere vil forekomme i en Menigheds Liv, at den skal vælge en Præst, saa maa man dog indrømme, at, om det ogsaa ved Valg af Sogneraadrepræsentanter og Rigsdagsmedlemmer — Valg, der jo foresalde saa jevnligt —, kan faa en mindre heldig Virkning paa den Tver, hvormed Vælgerne deltage i Valget, naar dette foregaar middelbart, saa at det derfor er mere fordelagtigt for det poli-